

ZOFIA WĄSOWICZ

ur. 1931; Brześć

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	projekt "Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów", dzieciństwo, życie codzienne, warunki mieszkaniowe, łaźnia miejska

Łaźnie Łabędzkiego

Łaźnie Łabędzkiego w Lublinie były słynne. Nie wszyscy mieli łazienki, więc ci, co nie mieli, to chodzili do łaźni Łabędzkiego na Zamoyskiej, za Seminarium Duchownym. W tej chwili, jak przejeżdżam to patrzę: to już to jest ruina, to się rozwala. Tylko te okienne dziury. Ja tam chodziłam. Bo tutaj, gdzie mieszkałam na Lipowej nie było łazienki, nie było nawet ubikacji. I chodziłam właśnie do tych łaźni Łabędzkiego raz w tygodniu kąpać się. Później już jak ojciec był aresztowany, to mama doprowadziła wodę do mieszkań, no i ubikacje już powstały. Ale to już po wyzwoleniu.

Data i miejsce nagrania	2007-08-02, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Aleksandra Bańkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"